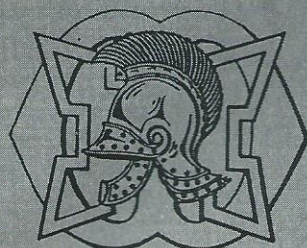

Baretembleem: Genie

Het wapen van de genie is ontstaan in de 18de eeuw uit mineurs en sappeurs. Eerstgenoemden waren soldaten die mijngangen groeven, diep onder de grond, om op die wijze vestingmuren ongemerkt te naderen. Al in de Middeleeuwen maakten legers bij belegeringen van deze specialisten gebruik. Zij probeerden bressen te slaan in de verdediging om zo de vesting binnen te dringen. Ze brandden stoffen weg, die in de mijngangen waren geplaatst, of lieten buskruitmijnen springen. Aanvankelijk werden mineurs aan het begin van een veldtocht in dienst genomen en na afloop weer ontslagen. Nederland organiseerde ze op 28 april 1672 voor het eerst in een militaire eenheid van honderd man, onder bevel van kapitein Johan Joachim Jacobi. In 1710 was de compagnie van kapitein Jacobi uitgegroeid tot drie detachementen. Op 15 mei 1748 besloten de Staten-Generaal hier een Regiment Mineurs en Sappeurs uit te vormen, dat bestond uit vier compagnieën van elk honderdvijftig man. Dit is ook de oprichtingsdatum van het huidige regiment Genietroepen. Bij het herkrigen van de Nederlandse onafhankelijkheid na de Franse overheersing, besloot de soevereine vorst op 9 januari 1814 een bataljon Pontonniers, Sappeurs en Mineurs op te richten. Eerstgenoemden bestonden ook reeds lang. Zij hadden tot taak het overschrijden van waterwegen mogelijk te maken en met behulp van pontons veerdiensten in te richten en bruggen te slaan. Van 1822 tot 1927 behoorden de pontonniers tot het wapen van de artillerie. Door de samenvoeging van het

bestaande Korps Ingenieurs (militaire bouw- en waterbouwkundigen) met het officierskorps van de Mineurs en Sappeurs werd de genie in de 19de eeuw een bij uitstek technisch wapen. De naam is afgeleid van het Franse le Génie (= genius), de helpende hand van het leger. Het woord 'Sappeur' komt van het Franse 'Sappe', wat loopgraaf of gang betekent. Zij waren degenen die de open loopgraven groeven om op die wijze gedekt een vijandelijke vesting of stad te naderen. Om hen te beschermen tegen het vuur van de verdedigers werden zij voorzien van een helm (pot en tête). Die bestond uit een halfronde ijzeren bol die over het hoofd sloot, voorzien van een vizier en kinbeschermers en een lederen lap die de hals bedekte. Ook droegen zij een soort borstkuras. Naast sappeurs kenden de legers pioniers (= baanbreker), die belast waren met het aanleggen en egaliseren van de wegen. Het wapen van de genie heeft zich in vele veldslagen onderscheiden, zoals 'Veldtocht van 1815', 'Krijgsverrichtingen in 1830 en 1831', 'Citadel van Antwerpen

Het wapen van de genie heeft zich in vele veldslagen onderscheiden, zoals bij de 'Citadel van Antwerpen' in 1832.

1832' en 'Java en Sumatra 1946-1949'. Tijdens de Spaanse successie-oorlog (1702-1713) was het optreden van de Spaanse genietroepen bij diverse belegeringen van groot belang.

Het baretembleem van het Regiment Genietroepen bestaat uit een gestyleerde W, waarop een

sappeurshelm met de open zijde naar rechts gericht (voor de toeschouwer naar links). Op de kraagpatten is het embleem uitgevoerd in een linker- en rechterzijde en is de draagwijze zodanig dat de open zijden van de sappeurshelmen naar elkaar toewijzen. Het hoofddeksel werd al in 1823 op de uniformknopen van het Korps Ingenieurs ingevoerd; in 1868 verscheen de sappeurshelm op de staande kraag van de toenmalige uniformen. Na de Tweede Wereldoorlog werd het teken door kapitein van de genie H.T.J.M. Lohmeijer verfraaid. De landmacht voerde ook een baretembleem met schop en pikhouweel voor de pioniers en met anker voor de pontonniers in. Door het opgaan van deze korpsen in het Regiment Genietroepen verdwenen deze. Het nieuwe embleem werd gedragen op een ondergrond van donkerbruin. Die was vroeger zwart, maar deze tint gebruikte de artillerie al. In 1938 koos de uniformcommissie voor donkerbruine kraagpatten op de nieuwe veldjas, omdat die kleur zwart het dichtst naderd. De militairen die bij het dienstvak Officieren van Fortificatiën horen, dragen een baretembleem met een sappeurshelm, omgeven door een vestingwerk met vier bastions. Op de kraagtekens zit er een met zes bastions, ook op een ondergrond van donkerbruin. Een Officier van Fortificatiën is vaak hoofd van een dienstkring van de genie en belast met het toezicht op onderhoud, herstel en uitbreiding van kazernes. ■

A black and white photograph showing four soldiers in military uniforms and helmets. They are standing in a snowy field, pulling on ropes connected to a circular object, possibly a mine or a small vehicle, which is partially buried in the snow. The soldiers are looking down at the object with interest.

Een taak van de genie is het ruimen en plaatsen van explosieven. Hier wordt met een ontplofbaar spulletje getraind op het oefenterrein in Meppen (Duitsland).